

MẸ VIỆT NAM ƠI! Dân Ta Có Tội Tình Gì? - Chương 11

Tác Giả: Pierre Darcourt - Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 14:07

MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG MƯỜI MỘT

VỀ ĐOÀN NGƯỜI CHỖ Y LỘN

Th Ba, ngày 15 tháng T năm 1975

Sau một đợt tập hợp ngắn ở kho súng 30 giờ, trở lại chi đội Xuân Lạc lại tái di chuyển. Từng đợt cách nhau khoảng 30 phút, hai trung đoàn công sở của Bộ Chỉ huy Quân sự Thủ Đức và đơn vị của Trung đoàn 18 bước ra trận công vào các vị trí của Biệt Động Quân và các đơn vị của Trung đoàn 18 binh. Bộ đội lui về vị trí ẩn nấp, hơn 1000 tấn thuốc súng và 21 chi đội xe bọc thép, hơn 100 tấn thuốc súng và 21 chi đội xe bọc thép, hơn 100 tấn thuốc súng và 21 chi đội xe bọc thép, và trở lại kho súng lại tiếp tục.

Sau khi làm việc nghiêm túc và chuẩn bị đi lên Biên Hòa. Đó tôi tìm lên đơn vị của chi đội xe bọc thép đi Trảng Bom. Một khi lên ngắn lại giữa hai thùng cây rồi tôi mới khám phá ra đó toàn là những thùng thuốc súng và đơn vị của chi đội Trảng Bom. Nếu xe nổ mà lãnh một quả đạn pháo của Bộ Chỉ huy thì tất cả những bài toán về tài chính của tôi đều có thể đổ vỡ quy luật. Trời quá nóng, cái nóng của mùa khô ở đây, với ánh nắng chói chang trong vệt. Xe cứ đi lên và đi xuống trên đường như đang mất đi vì sức nóng. Hai bên đường nhìn mát mắt là những rau cải và dưa chuột ngay ngắn trên ô vuông vắn ...

Chúng tôi đi qua Hồ Nai, một trận như với 60000 dân công giáo di cư từ Miền Bắc vào năm 1954. Hai bên con đường chính dẫn vào trận Hồ Nai. Có những tiệm buôn, những quán nhỏ bán đồ ăn uống, và có một ngôi thánh đường hùng vĩ nằm ngay sau một bồn cỏ tròn, nơi đó các trẻ em đang chơi, quanh 3 linh mục mặc áo dòng đen.

Chiếc xe vượt lên con đường dẫn đến một khu đồi. Hai chiếc cây sơn ở Trảng Bom rồi. Có một chiếc trực thăng đang lơ lửng quanh, một hàng binh sĩ đội nón sắt, và hai pháo đài 155 ly, tất cả đang trong tầm ngắm của chi đội trở lại. Có nhiều chi đội xa lộ, mang đồ đạc và lương thực, đi bác chữa ra phía trước, đang tung tăng trong một đám bụi như có mùi thuốc súng. Còn vài cây sơn ở thì đơn vị trở lại, xe của tôi phải ngừng lại một lúc để một đơn vị đi lên trên công sự đài bắn đá, đứng lên để kiểm tra cho những người thợ rèn đưa tiên người Pháp chết ở Nam Kỳ (nguyên tác: Cochinchine). Ngày xưa ở phía sau đường đài này là một trong những vườn bách thảo phong phú nhất ở vùng Đông Nam Á: có đến 6000 loài cây gỗ, cây kiếng, và lan quý,

đã được chuyển trong gần 70 năm.

Bây giờ thì không còn gì nữa cả, vì vào năm 1968, người Mỹ đã đi bộ và đi t
sách để cho hai bên được giao tiếp, để giữ an ninh cho các đoàn xe.
Chỉ có vài cây gỗ bên đường còn lại mà thôi, tất cả đều bị chặt và vài cây
chưa hề mọc lại. Chỉ có xe của tôi tiếp tục đi trong vòng 5 hay 6 cây số
gần nhà làng xóm tiếp giáp nhau, sau đó rẽ sang trái, đi vào một con
đường đất gồ ghề đến một lô rừng cao su. Gần hàng cây cao su
cách nhau chừng 10 thước, tôi thấy các chòi xa đang trên gác một kho
đất rừng khá rộng. Chạy đến kho rừng đó chỉ có xe của tôi ngừng lại và
những anh lính thiếp giáp còn trên cũi trên rừng trên chòi ra nhìn các thùng
đất và lấy đất tiếp.

Tôi nhận xuống đất. Hai xe của chúng tôi một trên đường và những thùng binh
vũ đây, các băng ca được khiêng đến một chòi lều kaki lớn, đó có một
toán quân lấy xuống đang làm việc. Anh em binh sĩ trên ra, tôi nhìn ra được
đội úy Niêm trên một băng ca, đội úy Bít đang quân mà tôi đã quá giang với
ông hôm trước sáu tuần qua. Một ông nhợt nhạt, đôi môi còn chột lồi, ông b
một bàn tay trái. Với những chòi băng bó lồi, trông thật là thiêu u não,
máu tím tím như nhô tay bên lên, và gân tay chổi đó hình như nát
hết. Tôi đi theo băng ca của ông đến toán quân Tôi nắm chặt bàn tay
một của ông, ông nhìn tôi, nhíu mày lồi. Một đội úy quân gọi tôi ra và nói:

"Ông cứ đi anh ta ở đây, tôi sẽ lo cho ông ta ngay."

Tôi trở lại một trong những xe của chúng tôi đang trên đường và người đi
sau với anh em khiêng cáng. Sàn xe với các băng ca vẫn còn đầy vết
máu và đầy "cứt đá", xông lên một mùi nồng nồng, mùi hôi thúi của phần phía
đông bị bốc lên, gần như có mùi của sách chổi chổi, của tất cả...

Xe rẽ trái và chạy về hướng lều của một trên. Được chừng 15 phút sau

chúng tôi ngỡ ngàng lắm. Tôi cảm thấy dẫu chuyện này vì đường phố không khí trong lành hơn. Chúng tôi đang ở ngay làng Hòa Nghĩa, làng cuối cùng trước khi đến Ngã ba Suzannah. Nhìn dài theo các hàng bên đường, cách nhau chừng 5 thước mét, hàng trăm binh sĩ đứng đội nón sắt đang hút thuốc xì hơi chửi tiếu ra trời. Toàn là những người lính trẻ, lính con, lính nam, và có đôi tay khoác cảm của những nông dân quen làm đất. Con đường này đang bị ngăn vì một đoàn dân chèo thuyền quá dài. Hàng ngàn người chèo giong đang đi thuyền xuống Trăng Bông, hết làng này đến làng khác. Có những chiếc xe bò, có những xe ba bánh chở đầy đến bánh xe muối sét ra vì chèo quá nhiều bao lúa quá nặng, có nhiều chiếc xe đạp đã chở cả 3 đứa con trên sườn trước rồi lại còn đeo thêm đứa trẻ phía sau. Họ đến từ đường đi Dalat, từ Túc Trưng hay từ Gia Kiêm. Họ đi trong yên lặng, trang nghiêm đáng kính và nghèo khổ, vì họ đã bỏ hết tất cả rồi sau lưng họ, từ làng mạc trú phủ đến nhà cửa ruộng vườn, mùa màng của họ, và cảm giác của ông cha nữa.!

Đoàn quân tiếp tục tiến về và băng xuyên qua một miền ruộng cấy nặng, có những bông ngô lác đác có vài đường đất khô nhô làm bệ đỡ tung lên theo bước chân của chúng tôi. Tôi tìm một sĩ quan và cuối cùng gặp được một người lính, đội úy Châu. Ông vội vã đi vội vã gọi thích cho tôi nghe :

- " Chúng tôi sẽ nhận muối bao vây Xuân Lộc và cắt đứt hậu tuyến của chúng tôi phía sau ngã ba Dù Giây (tức Suzannah). Trước thắng chúng tôi đã đưa 1000 binh sĩ Dù xuống bìa rừng phía Tây của thị trấn này để tăng cường cho lực lượng phòng thủ ở đó. Hai trước thắng đã bỏ cao xạ phòng không Bắc Việt bắn rơi. Và lực lượng Dù đã chiếm súng rơi của họ, những người lính còn bám đất.
Họ nên giữ chặt tay trước đang mở rừng trên 10 cây súng của họ phía Tây Bắc của Gia Kiêm và Suzannah. Hai bên đang đánh nhau trên các đường xe be và trong các lô cao su. Chúng tôi sẽ Bắc Việt đang chờ bám chặt các trục di chuyển của chúng tôi bằng những toán đội công đội võ trang ở rừng hẻo lánh, và chờ đợi chúng tôi để báo cho pháo binh của họ nên chúng tôi. Cách đây không đầy 7 cây số đang có một cuộc chạm súng lớn lớn, vậy ông đừng ngại khi hàng quân nghênh!"

Chúng tôi càng ti n t i thì càng nghe ti ng đ i bác rõ h n. Các phi c khu tr c phóng pháo bay ngang chúng tôi th t th p và ch vài giây sau ti ng rú là chúng tôi nghe đ c ti ng bom n đ c tai làm rung chuy n tr n đ a.. Các khu tr c n i ti p nhau t ng đ t 3 chi c m t, cách kho ng nhau ch ng 20 giây. Chúng tôi ti n lên đã đ c h n m t gi r i. Con đ ng mòn đi sâu vào m t r o đ t có hàng tre già và v n chu i bao quanh. Thành lĩnh m t tràng đ n pháo n trên con đ ng mòn tr c m t chúng tôi ch ng vài ch c th c.

. Anh em binh sĩ nh y xu ng m y cái h , đ t súng máy và b n vào các hàng tre nhi u lo t đ n. B đ i B c Vi t không còn xa n a đâu. Tôi bám theo đ i úy Châu. đang dùng máy truy n tin cho l nh b trí các trung đ i c a ông. M t s đ n pháo khác đang n trong b chu i, ph t ngã m t s . Xuyên qua k h c a v n chu i v a b ph t ngã, tôi th y có m y cái nhà lá đang b c cháy. nh ng nhóm th ng dân t b n phía ch y túa ra, đàn bà thì m c đ đen, đ i nón lá, tay d t con, tay xách b c qu n áo ch y băng ra đ ng mòn. M t ch b m t m nh đ n vào b ng té s p xu ng phía tr c nh m t con th b đ n trong lúc đang ch y. M t bé trai b th ng trán, máu ch y đ c chi c áo tr ng c a em, v a đi, v a run v a khóc. M t em bé gái m y u n m vai em l i và d t em đi . Anh em binh sĩ đã ti n đ n b d u c a m y căn nhà lá đang cháy v i ti ng lên cò súng nghe l c c c.

M t s th ng dân ch y túa ra t các h m trú n và ch y xuyên qua cánh đ ng. H l i d ng s ti n quân c a binh lính Chánh Ph đ c ch y ra th ng qu c l tr c m t h . Các khu tr c phóng pháo c đang dùng đ i bác y m tr quân b n ch ng trăm th c tr c m t chúng tôi. Có nhi u c t khói lên th ng trên không trung. Hàng quân b đ n bách kích pháo ch n đ ng l i. Có m s b th ng. Đ i úy Châu nói nhanh v i tôi :

- "Anh hãy đi v i đám th ng dân lánh n n y đi. Không có gì đây đáng cho anh xem n a đâu.. R i anh s b b n g c nh m t con thú v y. "

Và tôi quay gót tr l i con đ ng mòn, đi ra qu c l .Tr l i con đ ng, qua kh i b tre, đ n cánh đ ng tr ng, tôi nh p vào v i đoàn ng i ch y di lánh n n. Đoàn ng i quá dài đang s p r i khỏi cánh đ ng. Có nhi u ng i b

th ng, m t ông già th ng v i chi c áo tr ng và nón c i ki u th c dân, đang o đ o đi vì m t v t th ng to b ng n m tay trên vai . Ông đi ch ng trăm th c là ngã qu xu ng. Tôi c g ng đ ông ta d y, nh ng ông không còn nhúch nhích gì n a, ông đã ch t r i ! M t bà m đi ngang qua tôi, vai gánh m t đôi gióng. Có m t em bé phúng phính má b u đ c cho ng i trên m t cái g i đ t m t đ u gióng đang vô t đùa ngh ch theo nh p đi c a bà m . Phía bên m t c a tôi cũng có m t bà khác m t m ỳ bi n d ng l áo vì lo s và đau kh , v a đi v a n ti ng c u nguy n. Bà ôm c ng đ a con gái kho ng 4 hay 5 tu i vào lòng, b trúng đ n đ u, tóc tai bê b t máu. Trông th t là thi u não ch u không n i !

Tôi đang đây, n n v i m t dân t c mà tôi r t th ng. Tôi đ c sanh ra trong lòng dân t c n y, tôi n lên trên đ t n c c a h ph n nào cũng là đ t n c c a tôi, mà gi đây tôi ch đ ng nhìn h đang đau kh , đang ch t d n mà không làm gì h n đ c, ch bi t cùng đi trên con đ ng này v i h mà không có m t mi ng thu c, không có m t cu n băng, cũng không th b giúp m t trong nh ng đ a bé n y, vì chúng hi n là tài s n quý báu nh t mà m c a chúng không lúc nào mu n buông ra, và tôi r t hi u tâm tr ng c a h . Nh ng mà tôi mu n kêu lên, mu n hét lên th t to đ cho c th gi i cùng đ c nghe:

"Hãy đ cho h đ c s ng ! hãy ch m đ t s đau kh c a h đi..! hãy xúm nhau i đ ra s c c đ p t t giúp các h ng s ng đi....."

Nh ng làng m c c thay nhau cháy ... h t làng n y đ n làng khác, nh nh ng bó đu c.. và dân chúng nghèo kh ch y tr n v i con cái c a h , quá ray r c vì n i lo s . Tôi ch là m t nhân ch ng không có m t chút quy n hành . Quá th t v ng, ng i m ôm ch t đ a con gái b th ng ch còn bi t kêu Tr i, g i Chúa xin Ng i hãy ban cho s c u giúp.

Cu i cùng thì đoàn ng i l ánh n n cũng ra đ n qu c . Có nhi u xe v n t i đang ch h . M t s Dân v và sinh viên công giáo tình nguy n t H Nai đ n, đã giúp đ a h lên xe. Đ i v i nh ng ng i n y, coi nh c n ác m ng

tìm kiếm một. Nhưng còn những người khác, hàng ngàn người khác còn đang lang thang trong rừng núi giữa hai bên đèo núi cao đèo núi vu. Dù và bị đi bị c Việt, dài tìm đi bác cả các chiến xa đang bắn nhau, dài các quà đàn cả bách kích pháo, cả pháo binh, cả hạ tầng, và cả dài bom đàn cả phi cả. Họ đang kết nối trong cái bày sắp cả hai bên Miền Nam và Miền Bắc đang ra sức hăng say tiêu diệt lẫn nhau ...

Đèo Trăng Bom, lúc tôi rời khỏi đoàn dân lính núi mà không có đủ can đảm dám nói với họ dài cả núi, thì một thiêu tá chỉ huy một đàn vu Dù tàng tôi là một nhà báo Mỹ chấp cả tôi và cho tôi một câu với một giọng khinh bỉ:

" Ê ! Này anh Mỹ kia, chiến trường vu , anh hãy viết rõ trong tờ báo cả anh là lính Dù Miền Nam chúng tôi không cần phải có đô la mà có đủ can đảm chết cho Đất nước chúng tôi đâu ghen !"

*
* *

Thị trấn Phnom Penh đang trong cơn hỗn loạn. Quân Khmer Đỏ chỉ còn 5 cây súng là đàn phi trường Pochentong, một phi trường mà họ đang núi bắn bách kích pháo hàng núi và các loại Súng Không Zàt (SKZ) Các phi cả vàn tài loại núi cả Hoa Kỳ còn có nhiệm vụ tiếp tế cho Thị trấn này, đáp xuống mà vàn cho máy núi, bãi hàng xuống thật nhanh trong vài phút xong cả cánh bay lên ngay, dài những tràng đàn pháo. Tất cả nhân viên dân sự người Campuchia làm việc cho phi trường đàu nghà hàt. Việc hàng đàn cho phi cả Mỹ đáp xuống đài tiến hành bắn các đài kiểm soát không lưu lưu đàng đài thiàt lập tìm kiếm dài đàt, trên các núi chàng, tháo ráp ra đài. Tòa đài sà Hoa Kỳ, cả sàngài giao duy nhất còn làm việc ở Nam Vang, đã cho đi tàn hàt ba phần tư nhân viên và tất cả hàng lưu trữ.

Ph n n các nhà báo đ u đã r i kh i đây. Các b nh vi n đ y ng i b th ng, ch t n m trên băng ca đ t ngoài các hàng hiên. Dân chúng, đi m nhiên và th đ ng, lo chôn c t nh ng ng i ch t m t cách yên ng. Nh ng ng i dân ch y lo n ti p t c đ v đây, che l u tr i b ng ván thùng, b ng gi y b i hay b t c th gì mà h ki m đ c k c lá chu i và nh ng m nh tôn v n , và n m tràn lan kh p các l đ ng. Đôi khi, sau m t ti ng n kh ng khi p, m t qu đ n h a ti n cu n ph ng đi c hàng ch c căn l u t m b n y, v t ra đ ng nh ng mảnh v n c a thân ng i nát bét cùng v i n i niêu, v n, g .. gi a nh ng v ng máu t i to n.

D ng đ ng v i th m c nh chung quanh chúng, nh ng con bò s a đói khát đang tìm g m vài c ng c hi m hoi trong các công viên. T t c các xe c nh t là các mô tô và xcut đã không còn ch y đ c n a vì không có xăng, đ c dành cho xe v n t i công c ng và quân xa..

Chánh Ph đã mang v t Kompong Cham và Siemreap 8000 quân nhân đ tăng c ng và hi n có 30 ti u đoàn đang n m chung quanh th đô.. Nh có c u không v n, h còn đ c 20 ngày l ng th c và đ n d c, T khi chi m đ c Neak Luông, m t v trí then ch t trên sông C u Long, quân Khmer Đ đang s n sàng dàn hàng ngang đ n 60 ti u đoàn. Quân trú phòng Neak Luông đã ch ng c su t trong hai tháng nh ng cu i cùng v trí n y đã th t th ngày 1 tháng 4 trong nh ng đi u ki n h i phi lý.

Ngày đó, vào lúc 12 gi tr a, th ng t ng Lon Nol t dinh Chamcar-Mon dùng tr c thẳng bay ra phi tr ng Pochentong đ r i v nh vi n kh i Campuchia trên m t phi c Hoa K . M t ti ng đ ng h tr c khi ông r i kh i sân bay, t t c các đ n v Không quân chi n đ u c a Campuchia (trên 30 chi c khu tr c T.28) đ u nh n đ c l nh c m bay vì lý do an ninh (s h m u sát th ng t ng Lon Nol) nên t t c đ u n m b t đ ng t i ch d i đ t. Vào lúc 12 gi 15, t ng Limsi- Seath ch huy căn c NeakLuong, n i binh sĩ v a đ y lui m t cu c t n công c a Khmer Đ d d i đ n đ có lúc ph i đánh xáp lá cà, đã lên ti ng trên máy truy n tin :

- "Tôi đòi h i m t s y m tr cao đ c a t t c các khu tr c còn x đ ng đ c

đó đánh mạnh nhất quân trừc khi họ tái lập chính quyền trên tuyến xuất phát và trở lại n công chúng tôi. Đó là cơ may duy nhất để giành thắng lợi Neak Luong, nếu không thì họ đã chết trong hai giờ nữa thôi thì chúng tôi sẽ bị tràn ngập."

Bà Tô Ngọc Tham Mẹ của Phnom Penh chết vì bệnh là "Do bệnh thối nát của p, các khu vực không được chữa trị"

Và như thế là 2 giờ sau đó, Neak Luong thất thủ. Tô Ngọc Limsi-Seat bị thương, 80 sĩ quan và 2000 binh sĩ bị bắt làm tù binh với cơ pháo đài 6 khẩu 105 ly.

Quân Khmer Đỏ dùng 6 khẩu pháo 105 ly đó để bắn vào thủ đô coi như để dọn dẹp đường cho quân tiến kích cuối cùng của họ vào Phnom Penh. Họ hy vọng chiếm được thủ đô trong dịp đầu năm âm lịch của họ (từ 13 đến 15 tháng 4 dương lịch).

Nhưng vậy là quân thủ thành sẽ phải hàng hoặc mất cái Thủ đô a họ là sẽ không khiêu khích và để tang tóc vì họ đang bị vây hãm trong mất cái rổ sẽ để ý là.

Chiếc hàng không mẹ của Okinawa (chuyên chở trực thăng) đưa tôi về công Kompong Som (trực kia là Sihanouk-ville) với 120 trực thăng và 900 Thủy quân lục chiến, sẽ can thiệp để bắt đầu m số "đi tìm" trong vòng trực và an toàn của 80 hay 90 người M còn đang có mặt tại Phnom Penh. Dĩ nhiên họ cũng sẽ lo cho mặt vài nhân vật Campuchia nào đã dính sâu vào cuộc chiến và những người khá giả giàu có.

Nhưng còn 3 triệu người dân thì họ đã bị tàn phá làng chày loàn, bị họ t t t c.... để "chết đói" và họ có sẽ bắt họ về nhà những người thu c chế độ Cộng Hòa "để mình của Hoa Kỳ" thì phải là họ trong cái bẫy đang t t đóng sẽ xuất hiện trên đầu họ.

Đó là những nông dân nghèo khổ, chết phát và đói tin. Vậy là, họ sẽ làm được gì nếu người ta mang họ ra ngoài quốc? Họ không biết nói tiếng Anh, họ là không có tiền và cũng không có mặt ai là thân nhân họ đó? Họ không có con

M VI T NAM i! Dân Ta Có T i Tình Gì? - Ch ng 11

Tác Giả: Pierre Darcourt - D ch gi : D ng Hi u Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 14:07

---

còn nh và tr n tru ng mà h ch ôm trong tay nh ng bình tro hài c t mà h s đem đi chôn các chùa. Tro c t c a nh ng ng i đàn ông r m n ng vì ph i l i sinh h ng ngày d i ru ng sâu, đi theo sau nh ng con trâu đen m p m p nh ng ngu đ n, không có thì gi đ k p nghe theo l nh g i lên t nh thành đ nh p ngũ đánh đu i gi c "Vi t Nam x m l c" ! H đã gi t ng i Khmer và ch t vì b ng i Khmer gi t, và không m t ai bi t đ c, hay vì h không mu n và cũng không c n bi t , bi t t i sao h ch t, ch t cho ai hay ch t b ng cách nào ....